

Svakodnevno smo u interakciji s drugim ljudima. Na ulici, u trgovini, u uredu, u svom domu. Nepoznati, poznati, bliski, mrski, simpatični, antipatični. Nebrojeno je mnogo mogućnosti da u odnosu s drugim ljudima ostvarimo uspješnu, ali i neuspješnu komunikaciju. Katkad neke od tih interakcija mogu dovesti i do sukoba, a u drugoj prigodi do ugodnih trenutaka. No, kako god bilo, svaka je takva situacija prigoda da učimo - o sebi.

Nekad su naše reakcije sasvim primjerene, a drugi put nagle i nepromišljene. Ponekad izgubimo kontrolu, a nekad se uspijemo kontrolirati i svladati. Jednom doživimo i uvredu, a drugi je put rezultat naših reakcija i negativan stav drugih ljudi. 'Zaletimo' se i mi pa, htjeli-nehtjeli, nekoga uvrijedimo. Čini se da je isprika prestala biti potreban dio sadržaja odnosa među ljudima. Mnogo je lakše biti u konfliktu, nego pokušati riješiti sukob.

Koliko ste puta nekoga uvrijedili? Koliko ste puta u životu bili povrijeđeni? Kad vas uvrijede, kako reagirate? Kad vi povrijedite nekoga, jeste li toga svjesni? Jeste li naučili ispričati se iskreno i od srca i znate li prihvatiti ispriku koja vam je upućena i oprostiti? Ako u tom području nailazite na probleme, razmislite malo o tim situacijama i samima sebi iskreno odgovorite na ta pitanja. Oni koji pri komunikaciji nemaju teškoća (ima li zapravo takvih?) imat će zadovoljavajuće odnose. Poneki od nas problem imaju jedino kad je riječ o stvarno bliskim osobama. Različite su situacije, a i različiti su ljudi koji stupaju u međusobne odnose. Stoga ne čudi da gotovo svakodnevno stječemo nove uvide u vlastite obrasce ponašanja.

Kako se ispričati svojim kolegama i poslovnim partnerima? Priznajte da pogriješili. Iskreno se ispričajte bez detaljnog objašnjavanja što vas je navelo na takvo ponašanje. Pokajavši se za učinjeno pokazujete da vam je iskreno stalo do isprike i da zaslužujete oprost, no pomirite se s činjenicom da neki ljudi ne mogu prihvatiti ispriku i oprostiti.

Djelomično je rješenje sadržano u pravilima lijepog ponašanja koja su, izgleda, mnogi zaboravili, ali pravo je rješenje u svjesnom pristupanju odnosima među ljudima i upravljanju svojim ponašanjem, ali i emocijama. I znati prepoznati kad učinimo grešku, kako god bila mala, zaustaviti se i ispričati od srca. Ako nije riječ o nekom poremećaju u ponašanju, za što je najbolje potražiti pomoć psihoterapeuta, najčešće zapravo imamo različite etičke standarde ili je, pak, uzrok naših reakcija tako prozaičan da ga je lako riješiti već samim pažljivijim promišljanjem o svojim postupcima.

S moralnog stanovišta slijedimo pravila društva u kojem živimo i čini se da je isprika zaista prestala biti nezamjenjiv dio sadržaja odnosa među ljudima. Kao da je mnogima teško priznati svoj propust, iskreno se pokajati i ispričati se onome kome smo nanijeli štetu ili uvredu.

Tvrdoglavo ustrajanje samo na svojim stavovima može pojedinca dovesti u vrlo tešku situaciju. Bilo bi zapravo jednostavno čim uvidite svoju pogrešku ispričati se. Iskrena isprika uključuje i kajanje za počinjeno, a u protivnome je samo formalna i ne znači mnogo. A kajati se znači da smo svjesni da nismo bili u pravu te da smo povrijedili nekoga. I ako je kajanje iskreno, ispričavamo se bez velikih objašnjenja. Iskreno pokajanje, naime, isključuje uvjetovanje kajanja. Nema tu "ali".